

ACTA DE LA AUDIÈNCIA PÚBLICA

Identificació de la sessió

Núm.: 1

Data: 23 de gener de 2020

Caràcter: ordinari

Horari: de 18.30 hores a 20.44 hores

Lloc: Sala de Plens Ernest Lluch,
a la seu del Districte de Ciutat Vella

Assistents

President del Consell

Jordi Coronas Martorell

Vicepresidenta del Consell

M. José Arteaga Muñoz (GMDPSC-CP)

Regidor del Districte

Jordi Rabassa Massons (GMDBComú-E)

Regidors adscrits

Francisco Sierra López (GMCs)

Consellers i conselleres

Santiago Ibarra Oriol (GMDBComú-E)

Jessica González Herrera (GMDBComú-E)

Patricia Martínez i Àlvarez (GMDBComú-E)

David Pequeño Gutiérrez (GMDBComú-E)

Andrés Pérez Conte (GMDBComú-E)

Patricia García Torres (GMDPSC-CP)

Joan Julibert Jiménez (GMDPSC-CP)

Oriol Casabella Troncoso (GMDPSC-CP)

Antoni Vidal Ruiz (GMDERC-AM)

Laura de la Cruz Termes (GMDERC-AM)

Alba Segura Gomilla (GMDERC-AM)

Jordi Callejo Moya (GMDERC-AM)

Julia Barea Sánchez (GMDCs)

Tahir Rafi Khanun (GMDCs)

M. José Chacón i Salvador (GMDJxCat)

Secretari del Consell

Lluís-Xavier Toldrà Bastida

Gerent

Yolanda Hernández Darnés

Desenvolupament de la sessió

El **president** saluda els assistents i obre la sessió.

Tot seguit, abans de començar pròpiament l'Audiència, vol recordar les tres persones que van perdre la vida en uns fets violents al districte de Ciutat Vella, un veí i una veïna i un treballador municipal, David Caminada, i demana de fer un minut de silenci.

(Es fa un minut de silenci.)

A continuació, expressa el desig que als seus amics i familiars els arribi aquest escalf.

Comunica que, primerament, faran les cinc intervencions registrades per correu electrònic i recorda les normes fixades a la Junta de Portaveus per a l'Audiència Pública: les intervencions tenen un temps de tres minuts, a continuació respon el regidor i després els intervinents disposen d'un minut més de rèplica i, finalment, torna a respondre el regidor.

Tot seguit, dona la paraula a la Plataforma CAP Raval Nord Digne.

El Sr. Emilio Álvarez (en nom de la Plataforma CAP Raval Nord Digne)

Bé, doncs, la pregunta és aquesta: quin recorregut administratiu i d'acords ha de fer possible la cessió de l'espai de la capella de la Misericòrdia al Departament de Salut de la Generalitat i en quin punt ens trobem, tenint en compte que, el 20 de novembre passat, el MACBA va anunciar que, finalment, cediria la capella de la Misericòrdia per destinar-la a un nou CAP del Raval.

Gràcies.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a l'Associació de Veïns i Veïnes de la Barceloneta.

El Sr. Manel Martínez (en nom de l'Associació de Veïns i Veïnes de la Barceloneta)

Bona tarda. Jo, abans de fer la meva intervenció, volia també fer un record per a la víctima del delit, el company d'una companya que tenim a la FAVB també, en el que va passar, desgraciadament. Però també voldria dir, de la resta de persones, que són persones i també, per desgràcia, a causa de la situació de seguretat han perdut la vida aquests dies. Ara recentment, aquesta setmana, tres; i tots els que venen darrere, que tant de bo mai més haguéssim de fer cap minut de silenci, si us plau, i que tothom tingui el mateix tractament.

Bé, jo venia a parlar avui d'un tema, per variar una mica en els actes que hem fet darrerament, i és que, com veureu per les notícies, el mal temps, que ha fet trasbalsos a tot el territori del país, a Barcelona també, i un dels barris més castigats ha sigut el nostre, el de la Barceloneta, d'acord? No tenim platja –no tenim platja–, la qual cosa és perillosa no només per un tema ociós ni esportiu, sinó perquè és una part de l'hàbitat que hem de salvar el parc natural. I, aquí, la meva intervenció ve perquè fa mesos, si no anys, que anem dient diferents entitats, veïns de tota mena, de tot pensament, que la Barceloneta –i tornem a insistir en el discurs– és un barri que no té inversió en infraestructures grans, no estem parlant d'una plaça o un carrer, no, estem parlant d'infraestructures.

I això, què vol dir? Que Barcelona és una ciutat cosmopolita i totes les instal·lacions que tenim de subministraments, i parlem dels bàsics, que serien aigua, llum, gas i telefonia, avui en dia, tenen les pitjors –les pitjors– connexions que pots trobar a gairebé tota la ciutat, fora del districte d'aquí, que tots estem amb el mateix mal.

Jo el que demano és que, si a tots els rebuts de totes les empreses que estan fent el subministrament hi ha una part que va destinada a manteniment, les administracions públiques, i, en aquest cas, no només parlo d'energia, de la Generalitat, sinó que també parlo de l'Ajuntament, vetlleu perquè aquestes instal·lacions siguin correctes. Portem dies, dies, setmanes sense llum, que es talla; talls de telefonia, quan hi ha molta gent que són treballadors i autònoms que es queden sense connexió per poder treballar; l'aigua, malament, el clavegueram, que és municipal, brutíssim, no està netejat, ara, amb la pluja, s'han col·lapsat per culpa de la caiguda de fulles d'arbres i tot això. I dins del manteniment de totes les infraestructures del barri, hi han algunes coses, com són, per exemple, l'arbrat, que portem..., anava a dir no sé quants mesos, però ja he perdut el compte, que demanem que es facin actuacions i la resposta quan s'escriu o es truca al Telèfon del Civisme o es parla amb l'Ajuntament..., el que rebem és que està en cua. Està en cua, quan algú es pensa que, quan fa vent, és igual un arbre que està a cinquanta metres del front literal, amb tota una entrada de ventolera brutal, que un arbre al carrer Ganduxer, amb tot el meu respecte pel carrer Ganduxer, que tots es mereixen totes les accions. Però no hi ha un manteniment. Això ha provocat caigudes d'arbres, caigudes que han provocat mal a les infraestructures, i això representa que és un altre símptoma que ens falta un plantejament real de manteniment dels bàsics, dels subministraments i infraestructures bàsiques del barri. I demanem que poseu fil a l'agulla.

Gràcies.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a l'associació Fem Gòtic.

La Sra. Eva Vila (en nom de Fem Gòtic)

Hola, bona nit. Bé, ja em coneixeu, soc part de Fem Gòtic. M'agradaria venir aquí no a parlar jo, sinó que em diguéssiu vosaltres, que em poguéssiu explicar quin projecte teniu per al Gòtic, que el Gòtic deixi de ser invisible, perquè, si voleu, us puc preguntar jo de què voleu parlar. Voleu parlar de punters, de mal manteniment, de carrers foscos que, a més a més, ens quedem sense llum a la nit i de matinada, que no tenim ni un institut ni se'l contempla, que no tenim equipaments, que ens falten zones verdes, espais amics no són dos macetas que serveixen de cenicero i per amagar drogues, que volem sortir al carrer... Digueu-nos vosaltres, plantegeu-nos què voleu fer amb el barri Gòtic. No volem ser el barri invisible de Ciutat Vella, i és en el que s'està convertint.

Fem una feina de resistència diària per viure, per conviure i per intentar que els nostres fills puguin continuar vivint al barri, així com els nostres pares i els veïns que tenen problemes de mobilitat. No tenim una inclusió de barri, ni parcs inclusivament, ni escoles inclusives, ens manquen ascensors, ens manquen escoles amb segons quins serveis que s'haurien de revisar. Si us plau, digueu-nos què voleu fer amb el barri. El paviment, la gent s'embarranca, vull dir, des que s'han fet les obres dels APROP, la placeta de Joaquim Xirau ha patit danys en el paviment, ja em vaig queixar en un altre Consell de Barri, el senyor Rabassa també hi era, del carrer Fusteria, Hostal d'en Sol, que és el pàrquing del Gòtic, i està tot el paviment destrossat. Ens falten arbres en algunes bandes, ens en sobren per unes altres, on no n'hi hauria d'haver perquè són punts on necessitem claror i necessitem que hi hagi visibilitat, hi han branques i hi ha

massa arbratge, i on necessitaríem un espai verd perquè els nens puguin jugar el que tenim són terrasses i gent fumant porros.

Carrer Nou de Sant Francesc és impossible dormir, com carrer Ample, Anselm Clavé. Totes les «valles» de l'Ajuntament que es posen per a algun acte continuen allà durant mesos, no sabem ben bé com és que no es venen a recollir. I podríem seguir, seguir, seguir...

Aleshores, si us plau, us toca a vosaltres dir-nos què penseu fer amb el Gòtic, quin projecte teniu per al barri Gòtic, perquè no tenim re, ens estem quedant sense re, i a poc a poc ens estem quedant sense veïns. I ho sabeu.

I únicament, per acabar, sumar-me al condol per les tres víctimes que hi ha hagut a Ciutat Vella, que pensem que, lamentablement, un altre cop, es podrien haver evitat fent una mica més de patrullatge i de prevenció, simplement.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor David López Heras.

El Sr. David López Heras (en nom propi)

¿Qué tal? Yo he mandado la intervención por email con fotografías y, bueno, la voy a leer. Mi intervención es pedir una información de qué ocurre con la zona verde del Raval. Yo creo que el barrio sufre un trato desigual por parte de Parques y Jardines. Se crean zonas verdes como la plaza de la Gardunya, Folch i Torres o Voltes d'en Cirés que se mantienen muy mal y que, a pesar de contar con riegos automáticos, vemos como se van secando las plantas que se plantan y que llega un día en el que viene Parques y Jardines lo corta todo y lo sustituye por hortecitas, ¿no? A veces nos dicen que si es porque hay vándalos, sobreuso del espacio público, pero es que hemos visto incluso parterres vallados durante meses, esperando a no sé qué, a que se seque todo, porque, realmente, no se espera que crezca nada, como, por ejemplo, en Voltes d'en Cirés, que han estado tres, cuatro, cinco meses, no sé, algunos de los parterres y que al final se ha quitado sin haber nada en ellos, y tenéis las fotos, unas fotos que me han pasado.

Ocurrió en plaza de la Gardunya, por ejemplo, se plantaron muchas plantas en los parterres, yo paso por ahí cada día, y aquello se dejó secar, yo no sé si es que cortan los riegos automáticos, porque les interesa que el verde se muera porque tiene un mantenimiento mejor, en Parques y Jardines, no lo sé. El caso es que alguna asociación de vecinos ha preguntado a Parques y Jardines si pensaban replantarlos ahora que han acabado las obras y la respuesta que han obtenido ha sido: «No vamos a replantarlos y, si fuera por nuestra parte, pondríamos una plancha de hormigón.» Esto es como si la gente que lleva el zoo dijera «pues, vamos a dejar huir las cebras, porque las cebras nos dan mucho trabajo y no nos interesa tenerlas». No puede ser que una entidad que depende del Ayuntamiento, que supuestamente tiene que cuidar las zonas verdes de la ciudad, tenga ese tipo de contestaciones y, además, tenga la acción que hacen con las zonas verdes del barrio.

Tenemos más ejemplos: la plaza Joan Coromines, se hizo una reforma, se puso un césped superchulo, que se abrió al cabo de muy poco tiempo, que ni siquiera estaba..., yo creo que no estaba ni bien arraigado, era un césped muy finito, duró un mes, y aquello se convirtió en una pista de tierra, que por lo menos es tierra y no es asfalto, y ahora, pues, funciona de pipicán, ¿no?

Yo veo que en el barrio no hay mantenimiento, no se ven jardineros, no se ve gente cambiando las plantas. Si aquí hay mucha intensidad de uso, hay problemas sociales, pues, se tendrá que hacer una intervención más intensiva, ¿no?

Otros ejemplos: la plaza Folch i Torres, que ha sido un éxito, que es verdad que ha recuperado la vida, ¿no?, pero sí que todas las zonas que se plantaron con césped y con verde están muy dejadas, hay que replantear el tránsito que se hizo, porque hay unos flujos diagonales que no estaban contados y que por ahí paso yo el primero, ¿eh?, pisando el césped y que a lo mejor hay que replantearlo. No nos vale decir que el verde no se mantiene. Allí hay una zona que los vecinos y los comerciantes se han puesto a plantar plantas y las cuidan ellos, y están verde verdísimas, con flores, con plantas, con todo; las tenéis en el archivo. O sea que, si se quiere, se puede, y creo que esto es un problema de Parques y Jardines.

Y, por último, quejarme de la reforma de la rambla del Raval, que ya lo hice en un Consejo de Barrio, que se ha convertido en una plaza dura y se ha llevado el verde a espacios marginales que no han hecho sino que empeorar la sensación del verde de la zona.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Maria Mas Canals.

La Sra. Maria Mas Canals (en nom propi)

Bona tarda. A veure, la meva intervenció anirà en el sentit d'exigència al Districte, però també va dirigida a tots els dels barris del Gòtic, del Raval, de la Barceloneta i del Casc Antic, per descomptat. I és respecte al solar –immens solar– que hi ha en els jutjats, al carrer Comerç. Ho dic perquè sembla ser que, actualment, encara està en mans, diuen, de Justícia, quan hi havia una proposició de Barcelona en Comú al plenari del Districte de Ciutat Vella del 15 de juliol del 2018 que demanava fer la permuta o fer el conveni que això revertís a l'Ajuntament. La mateixa Gala Pin, l'antiga regidora, en una Audiència Pública també va dir que això era de l'Ajuntament.

Ho dic perquè allà és l'oportunitat que tenim única al districte de poder fer amb dignitat pisos de protecció oficial. Jo, personalment, junt amb altres veïnes que vam néixer des del 1925 fins al 38-40, que realment ja no ens aguantem i volem continuar vivint al barri en una residència assistida, amb tots els serveis que requerim les persones grans. Aquestes generacions vam patir la guerra, vam patir la postguerra i vam lluitar perquè realment les coses canviessin. I si molts de vosaltres esteu aquí asseguts és perquè en el seu moment vam lluitar. Per tant, tenim molts drets adquirits i uns deures que teniu de cara a aquestes generacions.

Per tant, demanem que en aquest solar, a part dels pisos socials, que penso que és una oportunitat única, hi hagi també una residència assistida amb totes les condicions perquè els avis i àvies del barri puguem viure en el nostre entorn i amb els nostres veïns fins que ens acabem, que ja aviat ho farem.

Això per un costat. Per tant, recordo aquesta proposició dels Comuns en el plenari del juliol del 2018. Per tant, poseu-vos les piles i pacteu amb la Generalitat perquè això pugui ser realitat.

Per altra part, també voldria tornar a treure a la palestra la qüestió de la contaminació, Via Laietana famosa, que sempre teniu un gran projecte, però que no es realitza. En el seu moment, nosaltres vam fer una proposta prou interessant que es podria posar ja en pràctica, que és la qüestió de limitar la velocitat dels cotxes que van per allà, vint o

trenta estaria bé, treure els autocars famosos de turistes, que ja n'estem fins als nassos que no es pot passar ni per la vorera.

I després la qüestió de la velocitat... Ah!, i els famosos camions i furgonetes, que no van ni a la Barceloneta ni a cap dels nostres barris, sinó que van al cinturó de ronda, no tenen per què passar per allà, perquè són els que contaminen més.

I després també voldria dir que les motos que estan aparcades a les voreres, encara que la vorera sigui ampla, m'agradaria que veiéssiu, quan arranquen, que fan allà el soroll, el fum que entra per dintre les finestres. I així com heu limitat els cotxes d'una determinada matriculació o d'una determinada antiguitat, que també ho feu a les motos. A veure si ho feu.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al regidor.

El regidor

Bona tarda a tothom. Abans de res, hem fet el minut de silenci, però sumar-me al condol de les tres persones que van morir tràgicament la tarda de dilluns. De la mateixa manera que agrair als treballadors municipals, mossos d'esquadra, guàrdia urbana, i a tot el conjunt de treballadors municipals que han estat investigant i han estat treballant durant aquests dies tan durs al districte.

Començo per CAP Raval Nord, la pregunta de l'Emilio. Intentaré explicar-ho el millor possible i, si de cas, quedem amb la plataforma i ho acabem de lligar. Ara mateix estem elaborant el conveni, un conveni entre el MACBA i l'Ajuntament en què es determinen i es calendaritzen quines han de ser les modificacions urbanístiques que han de permetre l'ampliació del MACBA, la reversió de la cessió del solar de la Misericòrdia. S'està treballant aquest conveni. Aquest conveni s'haurà de firmar en breu. Aquest conveni el que diu és que, en la firma del conveni, el MACBA, si és que... Aquest conveni està redactat, sabeu que el MACBA està participat per Ajuntament, Estat i Generalitat. Per tant, el MACBA ho ha passat a les altres administracions a veure si s'aprova o no s'aprova. I, a partir de la firma, el que hi haurà serà la sol·licitud oficial de la reversió del solar de la Misericòrdia, perquè el que es va dir el 20 de novembre era una voluntat verbal, es va expressar verbalment, però s'ha de fer de manera oficial, d'acord?, per això es necessita el conveni. A la firma d'aquest conveni, el MACBA té fins a tres mesos, perquè hi ha una llei estatal que és la Llei de patrimoni de l'Administració pública que diu que hi ha fins a tres mesos per fer aquesta sol·licitud oficial de reversió de la cessió que té adjudicada. Una vegada hagi fet això, en paral·lel, que s'estan fent tots els tràmits, una vegada s'hagi firmat, no, vull dir, en paral·lel ja s'estan fent tots els tràmits per al conveni de cessió al CatSalut, i al CatSalut ja li hem indicat que ha d'estar fent el projecte del nou CAP.

Quan s'hagi firmat el conveni i el MACBA hagi fet aquesta sol·licitud oficial de reversió, haurà de passar per comissió de govern –les comissions de govern són una vegada a la setmana–, i per comissió de govern haurà de passar aquest conveni i s'haurà d'acabar firmant i aprovant per comissió de govern. Posteriorment, haurà d'anar a plenari municipal, plenari municipal hi ha un al mes. I en aquest plenari municipal s'haurà d'aprovar la reversió de la cessió del MACBA a la Misericòrdia i la cessió del solar de la Misericòrdia al CatSalut. Al mateix temps, podria ser la cessió del nou emplaçament del MACBA al MACBA, sí? I això és el que s'està fent ara mateix. Ara mateix s'està treballant el conveni, el conveni s'ha passat al MACBA, estem pendent que el MACBA i les altres administracions contestin; a partir d'aquí, tres mesos per a la petició formal, s'estan treballant les modificacions de PGM que s'hauran de fer per a la

cessió de la part de la plaça dels Àngels al MACBA, haurà de passar per comissió de govern i, finalment, per plenari.

Si ens n'anem al període màxim, suposant que el MACBA no triga molt a firmar el conveni i que tot va ràpid, ens estaríem situant, si anem ràpid, abril, maig, juny... El CatSalut ja està fent la seva feina, ja està fent el seu projecte, d'acord?

Bé, no sé si m'he explicat molt bé. En tot cas, si fem una reunió i ho... És així de viva veu i és difícil d'explicar, jo no soc massa pedagògic a vegades en aquestes coses, però el tema és aquest. En seguim parlant si cal. I si teniu alguna pregunta, després també la podeu fer.

Associació de Veïns de Barceloneta, Manel, ara mateix encara, aquesta tarda, aquest vespre, hi poden haver pluges; per tant, encara no s'ha fet l'avaluació exhaustiva de quins són els danys que hi ha hagut pel temporal a tota la ciutat, i està clar que els barris costaners són els que heu patit més. Per tant, esperem en uns dies tenir-la i veure què és el que ha passat. Efectivament, se n'ha anat, ha desaparegut la platja. La setmana passada es va declarar l'emergència climàtica, es va declarar l'emergència climàtica amb un logo bastant discutit en què el dibuix, que era bastant impactant, que era una estàtua del Colom pràcticament negada, i el lema era «Això no és un simulacre». Doncs, efectivament, no és cap simulacre, estem en un temps de canvi, estem en un temps en què hem de fer coses com la zona de baixes emissions i altres coses, perquè ens podem trobar en situacions com aquesta més sovint que el que ens acostumàvem a trobar, de la mateixa manera que les pluges aquestes torrencials, que afecten sobretot el Raval, s'han incrementat d'una manera molt important.

Sí, jo no agafaria el que ha passat aquests dies com un exemple de si les clavegueres s'han col·lapsat i tot això; el que hem de fer és vetllar i mantenir les clavegueres en el dia a dia i en situacions normals. I, després, és cert que aquests dies hi ha hagut més talls de subministraments a tota la ciutat, però la Barceloneta, en concret, en pateix de manera regular, i això ens ho diu molt. Nosaltres estem fent un llistat, intentant fer un llistat amb els subministraments, i sobretot en la llum, per veure quines són les incidències que hi ha hagut i poder parlar amb la companyia de la llum per veure què és el que necessita o de quina manera s'ha de garantir el subministrament. I això és el que seguirem fent, veure com podem «apretar-los» i com podem vetllar perquè vagi millor.

I, pel que fa a les obres i a les millores, doncs, el que s'acostuma a fer és que, quan es fan obres de carrers, s'aprofita per millorar i per actualitzar tots els subministraments que passen per sota terra, o en alguns casos que passava per dalt que passi per sota terra. Per exemple, a Joan de Borbó, en el cas de la Barceloneta, es va aprofitar per actualitzar tots els sistemes de subministrament. I en altres obres que s'han fet anteriorment també, i d'aquesta manera se seguirà fent.

I, pel que fa a l'arbrat, i també ho comentava el David, doncs, està clar que és un tema de Parcs i Jardins, i nosaltres fem seguiment des de Districte, però, bé, en tot cas, ja en parlo després, quan contesti al David.

Respecte a l'Eva, Fem Gòtic, nosaltres tenim projecte per al Gòtic, i el projecte per al Gòtic és que en el barri Gòtic hi segueixin vivint els veïns i les veïnes. A diferències d'altres projectes polítics que hi ha hagut durant molts anys en què els veïns i veïnes no eren al centre de l'atenció de les polítiques públiques, en el nostre cas els veïns i les veïnes són al centre de les polítiques públiques. Per això, no volem un museu del Woody Allen al Borsí, per exemple; volem una biblioteca i volem un espai veïnal. Per això, hem treballat en Carme Simó, en una plaça que ara està en males condicions,

però treballant amb l'escola, a diferència del projecte que hi havia, que era un projecte que l'únic que feia era assenyalar la muralla i no pas un projecte perquè els nens i les nenes poguessin sortir a jugar. Com, per exemple, la veinificació de la plaça Sant Miquel, una reivindicació històrica, que ara s'estan fent obres, que durant molts anys s'ha reclamat i, per fi, tenim obres a plaça Sant Miquel, que no s'aconseguia mai, i aconseguirem una plaça veïnal traient cotxes oficials, traient càrregues i descàrregues, traient tots els subministraments, en aquest cas, de l'Ajuntament i traient moltes de les coses que hi havia que no ho permetien. Amb un projecte de la balconada per també guanyar espai, diguem-ne, passat Colom. I amb l'acompanyament a totes les famílies que volen ser desnonades, que al Gòtic n'hi ha setmanalment i cada setmana les treballem una per una, també al Gòtic, construint APROPs, que nosaltres pensem que és una manera de portar també veïns, sabent que una cosa petita, és una cosa innovadora, però per a nosaltres era molt important que estigués en el Gòtic, perquè era la manera de garantir també que venien veïns. I amb altres exemples, eh?

Però, sens dubte, el nostre projecte per al Gòtic és posar els veïns i les veïnes al centre. I, per això, entre altres coses també, en el mandat passat i encara en aquest any, està vigent un pla de barris, que el que va fer va ser treballar amb veïns i veïnes, per exemple, en la recuperació d'habitatge al carrer Escudellers o tantes altres coses. El nostre projecte és claríssim, i és claríssim en tots els quatre barris: treballar per als veïns i les veïnes, dessaturar el centre històric i veure la manera més viable perquè el barri del Gòtic, en aquest cas, no pateixi l'expulsió de veïns que ha viscut durant tants i tants anys, sabent que, com a Administració municipal, tenim les eines que tenim, no podem regular els preus del lloguer, per exemple. Però estem al costat de veïns i veïnes que arriben amb els seus problemes i mitjançem amb propietats, i a vegades és lent, i a vegades hi ha alguns que fa un any que estem mitjançant amb propietats, i ho estem fent, amb uns quants, al carrer Escudellers, en d'altres llocs.

Per exemple, no voldríem pas que el Borsí fos un museu del Woody Allen, no?, sinó que volem que hi hagi alguna cosa perquè hi vagin els veïns i les veïnes del Gòtic.

Pel que fa a les zones verdes del Raval, David, i aquí el que sí que et diria és que quedem un dia i en parlem amb més tranquil·litat i mirem plaça per plaça quines mancances hi ha, quines necessitats hi ha. Nosaltres, evidentment, hi ha mancances i les fotos que ens has enviat no podem dir que estan bé; per tant, hi ha coses que estan malament, tu ens les assenyaless i, a partir d'aquí, treballem amb Parcs i Jardins, que, evidentment, no t'ha de contestar això, «per nosaltres hi posaríem una planxa de formigó i ja està». Això no és cap mena de resposta. S'està treballant amb algunes microintervencions a la plaça Folch i Torres, justament, per aquest pas transversal que ens deïes, i aquí hi treballarem. Els recs automàtics, evidentment, han de funcionar. Voltes d'en Cirés el que vam voler va ser una plaça més aviat diàfana, no?, i una plaça en la qual no hi haguessin amagatalls, una plaça que es veiés des del principi fins al final. I després està clar que els parterres que hi hagi, doncs, han d'estar bé. En la plaça de la Gardunya mirarem a veure com, en breu, podem iniciar un procés amb veïns i veïnes per veure si es pot fer també alguna microintervenció.

I, després, has citat Joan Coromines, és cert que el barri del Raval és un barri en el qual hi ha molts veïns, molts veïns que tenen gossos i que també necessiten espais perquè els gossos els aprofitin, i Joan Coromines pot ser-ne una, eh?, front un campus universitari, que no dona servei a veïns i veïnes, hi ha veïns i veïnes que haurien de fer un bon ús d'aquesta zona.

Maria, efectivament, el 15 de juliol del 18, a proposta de Barcelona en Comú, d'aquí el Districte, es va aprovar una proposició, amb el vot en contra dels partits que governen la Generalitat, per la reversió del solar dels antics jutjats. El solar dels antics jutjats és

un solar de propietat municipal, que ja al segle XIX es va fer una cessió a l'Estat i després, amb les autonomies, a la Generalitat perquè allà hi hagi usos judicials. És una cessió que és una cessió ferma, i la Generalitat ha tingut durant molts anys aquells jutjats tancats, fa un parell d'anys va demanar permís per derruir el que hi havia amb la intenció, i així ho deia en la sol·licitud del permís de demolició, de fer la nova Audiència Provincial. Per tant, la Generalitat té la idea i té el projecte de fer-hi allà l'Audiència Provincial de Barcelona. Nosaltres creiem que l'Audiència Provincial no té per què anar en aquell solar, i aquell solar es pot utilitzar per a moltíssimes coses del barri. Hem tingut reunions amb Justícia, s'han tingut reunions també amb Patrimoni, tant de l'Ajuntament com de la Generalitat, i a data d'avui la Conselleria de Justícia el que ens diu és que allà hi vol posar l'Audiència Provincial, però no té ni projecte ni pressupost, que nosaltres sapiguem. Per tant, el que nosaltres li demanem és que pot fer allotjaments temporals, de la mateixa manera que hem fet dotze APROP al Gòtic, en pot fer uns quants més, si és que el que vol és fer l'Audiència Provincial. I si no vol fer l'Audiència Provincial, que el retorni a l'Ajuntament, perquè, aleshores, nosaltres veurem què hi podem fer. Però, a data d'avui, malauradament, aquest solar està cedit a la Generalitat, que diu que vol fer l'Audiència Provincial i no vol fer res més. El màxim al que en les nostres converses s'avé és a cedir-nos-el durant un temps, que no sabem si són tres anys o cinc o quants, fins que hi hagi el pressupost per fer l'Audiència Provincial. Aquesta és la proposta que fa la Generalitat. Jo el que li dic a la Generalitat és que faci pisos, no?, ja que li hem cedit, doncs, que hi faci pisos; ho pot fer perfectament.

Sabem que inicieu una campanya, i avui t'he vist recollint firmes; doncs, bé, en això estem d'acord.

Les motos a les voreres, és cert, nosaltres en breu, no sé exactament quan, iniciarem també una campanya per baixar les motos, perquè les motos, exactament igual que els cotxes, no poden aparcar allà on volen, sinó que han d'aparcar allà on està autoritzat aparcar-les, i sobre les voreres no està autoritzat aparcar-les. Si no hi ha lloc on aparcar-les, han d'aparcar-les en els pàrquings, que els pàrquings, siguin privats i públics, tenen preus especials per a les motos. Nosaltres hem anat a parlar amb el pàrquing, per exemple, de Francesc Cambó o de la Catedral, i el que ens diuen és que no hi ha motos que baixin, que si baixen moltes motos, o si baixen motos, ells poden abaixar els preus que ja tenen estipulats per a les motos. Doncs, bé, nosaltres haurem de fer una campanya –i la farem en breu– en aquella zona per treure motos de la vorera, en aquella zona i alguna altra. Les motos també estan afectades per les zones de baixes emissions, no només els cotxes, eh?, les motos també.

I, després, pel que fa a la Via Laietana, doncs, efectivament, tenim un projecte, es va fer un procés participatiu en el mandat passat, aquest projecte s'ha de concretar, i el compromís és fer la Via Laietana durant aquest mandat, si més no això és el que diu l'acord al qual vam arribar per pressupostos amb Esquerra Republicana i Junts per Catalunya la setmana passada. Per tant, jo confio, doncs, que ho puguem fer.

El **president** agraeix la intervenció del regidor i obre el torn de rèplica, d'un minut, per a les persones que en vulguin fer ús.

El Sr. Emilio Álvarez

Hola. Seré molt breu, però només volia dir una coseta. La pregunta era saber en quin punt ens trobàvem. I, evidentment, tu ho tens apuntat i tot el que has dit a mi em seria molt difícil transmetre aquest missatge a qualsevol veí. És a dir, la gent entén les coses d'una manera fàcil, i, en realitat, jo també. Llavors, el que sí que voldria és emplaçar-te que aquesta reunió la tinguéssim per intentar posar paraules una mica

més fàcils d'entendre. I, després, que el projecte, que seria una manera que els veïns entenguessin que això no es pararà i es farà, el tinguéssim al més aviat possible perquè la gent sàpiga com ha de ser aquest nou CAP.

Gràcies.

El Sr. Manel Martínez

Intentaré ser breu. Aviam, primer, no m'ha donat resposta pel tema de l'arbrat a mi ni als companys que deien; d'això nostre no, perquè les palmeres fa anys que no s'agiliten. El tema del litoral no és un tema d'ara; ara és una conseqüència, òbviament, del canvi climàtic, però molt més. O sigui, els que hem estat vivint molts anys o som nascuts al barri sabem que des de l'any 87 al 92, quan es va fer per a les Olimpíades, es va posar una normalització al litoral exquisida: es van crear els espigons, evitaven que les onades vinguessin. Ha passat el temps, el mar és un tema viu, i no s'ha fet cap manteniment. Nosaltres hem viscut mesos amb camions amb blocs gegants de pedra passant a les tantes de la matinada, i no ens hem queixat, perquè era per a una millora. Ara, que demanem una millora, no tenim ni una carretilla que ens posin per fer-ho. I ara haurem de gastar-nos molts diners, que són de tots, comprant sorra, quan hi han especuladors amb la sorra des de fa anys que estan fent això. Em sembla que és una mica il·lògic.

I només una cosa, el tema de telefonia, us ensenyaré unes fotos que no sabreu dir-me si estem a Bangkok o estem a Barcelona: els cables penjant amb tot el perill que hi ha per a nanos, per a famílies i de tot. I això, això sí, si jo poso una placa al meu balcó de Securitas Direct, per dir una marca de seguretat, igual no em doneu..., els senyors de Patrimoni no em donen una subvenció per arreglar la façana. Això sí, els cables poden caure i se pot enrampar un «crio». Molt bé.

La Sra. Eva Vila

A veure, ja sé les propostes, Jordi, del mandat anterior. Crec que ara teniu una miqueta més de mà en el tema de poder regular una miqueta els lloguers. Vinc molt tranquil·la. No em parlis del carrer Escudellers quan tens una veïna que a final de mes..., porta molt de temps parlant amb tu, i aquest final de mes ha d'entregar les claus del pis, perquè no se l'ha pogut ajudar a resistir i a quedar-se al Gòtic. No et compraré aquesta moto, amb perdó de l'expressió; és una expressió feta.

Els meus fills no poden anar a jugar. Teniu projecte per al Gòtic? No estic parlant de les polítiques anteriors ni estic parlant de polítiques, estic buscant i que em doneu un projecte. I ja que el projecte no és el de fa quatre anys, continuem amb xeringues, continuem amb espais que no són adients per als «crios», continuem sense parcs. Quan els meus fills hagin d'anar a l'institut, al Gòtic no hi ha un institut, i tampoc se n'ha parlat mai. El CAP del Gòtic s'està quedant petit. Vols tocar un edifici i cauen els ciments. Feu un pla d'ajuda a les finestres, que heu subvencionat un tant per cent d'ajuda a molts veïns, però la part final..., i això vist per les quotes que heu entregat a molts veïns, el tipus d'aïllament. Una vegada se li concedeix un topall, no ho sé, m'invento el compte, perquè no me'n recordo, tres mil, quatre mil euros d'ajuda, «a partir d'aquí ho paga vostè», quant és la resta que ha de pagar el veí, el veí no ho sap, ja ho posa molt clar: «Una vez se finalicen las obras, le diremos lo que tiene usted que pagar.» I si jo no arribo a pagar-ho, i continuem igual. Això és afavorir que una persona pugui viure tranquil·lament a casa seva sense tenir fred, sorolls? Continuem amb botellones.

Vaig llegir l'altre dia això que estàveu per fer l'anti-«correbars»; em sembla perfecte, l'anti-«correbars», que es vol acabar amb el «correbars», em sembla perfecte. Si no fem una mesura que acabi amb els llauners i que acabi amb la festa al carrer, no servirà de res. Vull dir, estic molt cansada. Si us plau, és això, molt seriosament.

El Sr. David López Heras

Nada, solo decir que me espero al final, porque Santi Ibarra –¿quién es?– me ha mandado un email que quedamos para un día para lo que hemos comentado.

La Sra. Maria Mas Canals

A veure, la meva intervenció abans era, que volia dir alguna cosa, aquest dret a rèplica, que veig que s'està donant.

Jo penso que actualment han canviat molt les coses i espero que, si hi ha diàleg i si hi ha acord per aprovar pressupostos Generalitat i Ajuntament, val la pena que tracteu el tema del solar dels jutjats. Per tant, a treballar-hi tots plegats. I, ho repeteixo, és de tot el districte; no és que vulguem un solar per al Casc Antic, sinó que és un solar per a tot el districte.

Quant als aparcaments de motos i altres, davant del mercat de Santa Caterina vau fer un projecte que hi ha per felicitar-vos, realment allò és un desastre total, la gent ha de seure a les jardineres, sobretot a l'estiu, us vaig enviar fotos d'això, eh? I, a més a més, allà hi ha un horari per aparcar, davant del mercat. Però allà hi és dissabte, diumenge i a totes hores. Per tant, els controls de les coses que es fan és important.

I res més; simplement volia reclamar el dret a rèplica, però no...

El **president** agraeix les intervencions i dona la paraula de nou al regidor.

El regidor

Sí, Emilio, doncs, mirem a veure com quedar l'abans possible; estem esperant la resposta del conveni del MACBA, que és el que inicia tot el tràmit administratiu. I el projecte que dieu de veure'l al més aviat possible, el del Cat Salut el fa el CatSalut i, per tant, nosaltres hem dit que el facin, per tant, mirem a veure si l'estan fent o no i si el volen compartir o si el poden compartir, eh? Però, en tot cas, ens emplacem a tornar-nos a veure i tot aquest rotllo que us he fotut a veure si entre tots l'entendem.

Manel, bé, Parcs i Jardins, et puc contestar poc dels arbrats i de Parcs i Jardins. En tot cas, mirem a veure si en una propera trobada amb l'associació de veïns ve algú de Parcs i Jardins i us ho explica tècnicament, que són els que en saben i no jo, que no en sé. Jo no tinc totes les respostes, absolutament tot. Quedem un dia amb Parcs i Jardins, les palmeres, el que sigui i daixò.

I pel que fa a la telefonia i als cables penjant, doncs, és cert, nosaltres tenim una capacitat administrativa molt limitada i la telefonia està considerat una primera necessitat i la nostra intervenció sobre el que es fa amb telefonia és pràcticament zero, excepte per a aquells edificis que són edificis patrimonials o que estan protegits de certa manera. És un dels problemes, efectivament, que tenim.

Eva, jo no et parlo de projectes anteriors, et parlo del projecte d'aquest mandat, et parlo del projecte d'aquest Govern, que és un govern de Barcelona en Comú i del PSC, que el que fa és continuar moltes de les coses que vam fer en el mandat passat,

i també a Ciutat Vella, amb algunes modificacions. Però no t'estava parlant del mandat passat, sinó que t'estic parlant d'aquest mandat.

Al Gòtic no hi ha parc, efectivament. Per això vam fer Carme Simó, que ara està en males condicions, però que el projecte no era fer una plaça i que fos un pati. Per això estem fent Sant Miquel, que no hi havia cap projecte ni hi va haver cap voluntat anteriorment de fer una plaça. Per això tenim el projecte de la balconada, per exemple, entre d'altres. Nosaltres no hauríem fet Berenguer el Gran, per exemple, no l'hauríem fet; em sembla una pèrdua irreparable, però ens el vam trobar que ja estava pràcticament acabat i no el vam poder aturar. El nostre projecte per al Gòtic, com per a la resta de barris, és fer places, és fer espais on els veïns hi puguin viure, hi puguin ser i hi puguin estar, a diferència del que s'havia fet abans, que eren places per passar, com, per exemple, la plaça Comercial o la plaça Berenguer el Gran, no?, que és per passar. Nosaltres volem coses per ser-hi.

I, sí, jo crec que, per exemple, les dobles finestres és ajudar els veïns i les veïnes amb una prova pilot que no s'havia provat en pràctica mai i no s'ha fet enlloc més de Barcelona, amb acords amb privats per una cosa absolutament inèdita. I els veïns i les veïnes, i conec la veïna que m'estàs dient... Nosaltres tenim les capacitats de mediació que tenim, i tenim les capacitats de sanció que tenim. Amb aquesta veïna, concretament, hem anat a visitar uns quants pisos amb ella –i ho saps–, i, finalment, la propietat, amb qui ens hem reunit també per arribar a acords, s'ha despenjat dels acords. Nosaltres aquí la mediació que podem fer arriba fins a cert punt. Amb aquesta veïna hem estat més d'un any, i en els últims mesos anant amb ella a visitar pisos, per exemple. I com ella hi ha uns quants. D'aquests, alguns arriben a bon port, i no els publicitem, i d'altres no arriben a bon port. Bé, esperem a veure què passa amb aquesta veïna, perquè, bé, potser encara podem fer alguna cosa, espero.

I, Maria, has dit això de la residència de gent gran. Jo també recordo que les residències de gent gran són competència de la Generalitat de Catalunya; els municipis no en fan. A Mestres Casals i Martorell, l'abril, començarà el trasllat del casal de gent gran a una dotzena d'apartaments perquè puguin compartir espais, que és pràcticament com fer una residència. Però, hi insisteixo, de la mateixa manera que l'Ajuntament no fa instituts o no fa CAPs, tampoc no fa residències de gent gran; escoles bressol, sí.

I, després... Ah!, i el president, que és d'Esquerra Republicana, m'ha dit que hi ha una porta oberta per això dels solars dels jutjats, eh? Per tant, jo era més asèptic, ell ho és menys.

El **president** matisa que ha dit que hi ha converses. Tot seguit, dona la paraula a la comunitat de propietaris del carrer Lluna, 2.

La Sra. Carme Asencio (en nom de la comunitat de propietaris del carrer Lluna, 2)

Hola, bona tarda. Venim els dos, perquè tots dos vivim a la mateixa finca. Jo soc la presidenta i ell és un veí. Aleshores, nosaltres venim a demanar aviam què podeu fer per nosaltres, que estem patint actes vandàlics des de l'any 2006-07, bé, però són actes vandàlics constants. És a dir, no hi ha tres dies, una setmana, deu dies que no ens trenquin els vidres de la porta d'accés a l'escala. Hem posat càmeres de seguretat, amb una despesa, doncs, que, clar, els veïns hem hagut de pagar. Però no serveix de re. Per què? Perquè aquestes càmeres estan enfocades a l'interior del que és l'accés a la finca. No tenim la possibilitat de gravar la persona que, des de l'exterior, ens tira roques, pedres..., bé, és un desastre.

Ha passat el següent, i és que la companyia de les assegurances que teníem ens ha fet fora, per sinistralitat. Correcte. I és molt dur, perquè la sinistralitat és espatarrant. Aleshores, no hem pogut trobar una altra companyia d'assegurances que ens assegurí la finca en si. Hem aconseguit una assegurança de responsabilitat civil subsidiària, res més. Però, clar, això contrau el problema i el perill que puguin passar coses.

El Sr. José Molina (en nom de la comunitat de propietaris del carrer Lluna, 2)

Llavors, nosaltres el que voldríem demanar és aviam si vosaltres, tenint en compte que la policia ja ens ha dit que tampoc pot fer-hi res, amb totes les denúncies, al final inclús a males maneres, ho reconeixem, però la mateixa policia ens ha dit que ells no poden fer res, no poden patrullar més, no poden fer res, i ens van inclús animar a vindre aquí a comentar el cas. Llavors, el que nosaltres volíem saber és si es podria posar una càmera, des de Districte, connectada amb seguretat, no sé amb quin mecanisme, que estigués al carrer la Lluna, cantonada amb Riera Alta, tenint en compte que, al cap i a la fi, també és una zona d'accés bastant important a l'interior del barri, hi han negocis, hi han comerços, que beneficiaria més, perquè, al cap i a la fi, és que nosaltres no ho podem fer, aquestes coses segueixen, la comunitat de veïns no pot assumir ja..., som els que som, tampoc podem fer-hi més, no podem assumir més costos, i si no podem gravar el carrer, no ho podem fer, ja l'únic que ens queda és quedar-nos totes les nits al portal per trobar la persona que ho faci i prendre's la justícia per la nostra mà, cosa totalment fora de to.

Llavors, vosaltres, des de Districte, si podeu fer alguna cosa, si teniu competències...

La Sra. Carme Asencio

Quina solució ens podríeu donar per fer alguna cosa, és que, ja us dic, tenim, doncs, no sé si són vint-i-cinc denúncies fetes...

El Sr. José Molina

Més de trenta denúncies fetes tant a Guàrdia Urbana com a Mossos d'Esquadra.

La Sra. Carme Asencio

Però, ja ho dic, no passen tres dies que el vidre està arreglat, «cataclan». Passen deu dies, «cataclan». I així...

El Sr. José Molina

Acabem de restaurar la façana amb moltes complicacions, perquè els veïns tenim un nivell econòmic que és el que tenim, aviam, som el que som.

La Sra. Carme Asencio

Som gent treballadora que hem nascut al barri.

El Sr. José Molina

I és que ja accedim –ja accedim–..., portem tota la vida aquí, jo soc ja la tercera generació de família que vivim en aquest edifici. És que, al final, inclús ja els veïns de tota la vida ens estem plantejant si marxar.

La Sra. Carme Asencio

No, jo em nego. Vull dir, he nascut al barri i els meus pares també, i em nego. Però, de totes maneres, és cert que és anguniós –és anguniós.

El Sr. José Molina

Tenim una impotència màxima, ja no sabem què més podem fer.

La Sra. Carme Asencio

I us demanem a veure, per favor, quina solució ens podeu aportar.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la comunitat de propietaris del carrer Riera Baixa, 21-23.

El Sr. Juan Carlos Garrido (en nom de la comunitat de propietaris del carrer Riera Baixa, 21-23)

Buenas noches. Era para solicitar simplemente dos pilones o dos bolardos para una finca que hay mucha gente mayor y los coches comerciales y privados obstaculizan la entrada y salida del edificio. El último caso es que mandamos al Ayuntamiento una instancia y no la han contestado. Y una de las personas mayores tuvo que ir al hospital de urgencia y no podía salir del edificio. Y llamamos a la Guardia Urbana y no apareció. Y los de la ambulancia tuvieron que sacar a la mujer mayor que tenía que ir a urgencias con una camilla. Solamente solicitamos que nos pongan dos bolardos para que no aparquen. Simplemente eso. Y ya llevamos dos años con esta historia.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Calixto Sobrado.

El Sr. Calixto Sobrado (en nom propi)

Hola, bona tarda. Bé, doncs, jo, d'alguna manera, reafirmo, no he parlat amb ella, el que ha dit la..., o sigui, això que aquí verdaderament la gent se'n va del Gòtic, però del Gòtic no se'n va la gent perquè no tingui «vivenda», que també, bastant; la gent se'n va del Gòtic per incivisme. Tingueu això en compte, perquè la gent vol viure tranquil·la, i la gent al Gòtic..., no s'està tranquil, hi ha molt de soroll, molt.

Després, ja no sé si vindre aquí més vegades o no vindre més vegades, perquè quant de temps fa que jo reclamo l'arranjament del terra. La plaça Joaquim Xirau fa més de tres anys que està malament, i és igual, vens, «sí, sí, sí». Això sembla que heu anat a l'escola de Rajoy, perdoneu, deixar-ho podrir tot. És que és així. I perdona que sigui d'aquesta manera, però és que és una cosa impressionant. Quantes vegades he dit jo que faltaven arbres, «no, és que no és el temps de plantar arbres». Però són quatre anys, Jordi, i els arbres falten, falten arbres al passatge de la Pau, falten arbres a la plaça del Duc de Medinaceli. I després ara, jo he donat una volta ahir, i està ple de forats de rates al carrer Ample, al carrer Comtessa de Sobradí. És que això és una cosa verdaderament impressionant.

No entenc què feu perquè això... Després han parlat que no hi havia un institut; d'institut n'hi havia, el que passa és que, entre vosaltres i els altres d'abans, que no és tota la culpa de vosaltres, l'Escola Baixeras havia de vindre on està ara l'Escola Drassanes. Els de l'Escola Baixeras no han volgut baixar, i, aleshores, el que heu fet, o el que han fet els altres, és passar això de Drassanes a allà, a Rull, allà hi podria haver un institut tranquil·lament, perquè què hi ha a les Drassanes, no res, una escola d'adults que no deu haver-hi ni vint persones. Això no és gestionar. I, perdona, no sé si soc dur, procuro no ser dur, ja he sigut dur bastant en uns altres moments, però ara procuro ser al més raonable possible. Jo ja sé el que portem de la història.

Per tant, després, completament d'acord amb els veïns de la Barceloneta. Jo no entenc per què les operadores deixen els cables allà; és que això –això– sembla una

cosa..., dona vergonya. Però no sou capaços de parlar amb ells: «Escolta, veniu aquí, mireu això.» Perquè potser ni ells se n'adonen. Aquestes multinacionals, ells com que vagin caient els calés ja està. És que el meu carrer t'asseguro que dona vergonya, però vergonya de debò.

Després, Jordi, hem parlat de les tendes de llavors, que hi ha una al carrer Escudellers que té música i vas dir «no, no, és que allò no pot estar obert». D'acord, perfecte, si no pot estar obert, doncs, feu-li tancar la porta. Jo no dic que sigui legal o no sigui legal, però és que ara n'hi ha una altra també al carrer Ferran. Home, ja està bé.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Francisco López.

El Sr. Francisco López (en nom propi)

Hola, bona nit a tothom. Avui no vindré a parlar del carrer Robador, número 17, on tinc un meublé que fa cinc anys que estic lluitant, però és igual, com si estigués parlant a la paret. Ara vinc a parlar d'unes altres coses.

A veure, el carrer Robador estret, hi ha un centre a baix, no sé si de metadona, donen xeringuilles, recullen xeringuilles i tot això. Quan pleguen a la tarda, deixen la saca al costat de casa i se'n van, i allí cada dia el mateix. Després, el carrer és el carrer més brut, crec, de Barcelona. Cada dia vinga escombraries, vinga bosses. L'altre dia hi havia un senyor que baixava de casa seva, baixa, obre la porta, deixa la basura, i li dic: «Perdoni, senyor, per què no la posa més a baix, que està la...» «Quan ho faci tota la gent que hi ha aquí, ho faré jo també.» Això em va dir.

I allí cada dia, carrer Sant Rafael, carrer Robador, cantonada, cada nit, baralla, robatori, baralla, robatori, baralla, robatori... Cada dia, cada dia, no hi ha un dia que no n'hi hagi a les tres del matí, a les quatre.

I, després, el segon torn és la plaça Salvador Seguí, l'han deixat molt maca, han posat aquells bunyols, que no sé per a què serviran, per als xavals. Abans hi havia tot «vallat», la gent anava a pixar a dintre, als ponts, i ara, com que no està «vallat», van els gossos. Allà cada dia hi ha quinze gossos pixant-ho, o vint, cada dia, allà on juguen els xavals. Els ho dic als que venen a rentar les escombraries, que venen a rentar, diuen que no poden passar aigua per allà perquè es farien malbé les boles aquestes que han fet. Que els xavals han d'agafar una malaltia allà? Cada dia està tot ple de gossos pixant allà; quan hi havia «valla» els gossos no hi entraven, fins que ara els gossos van a pixar on els dona la gana, allà a tots els «puestos» que han fet nous. És que jo no sé com feu les coses, cada vegada feu les coses..., volíeu fer-les millor i les feu pitjor. I ja no parlo del meublé, perquè el meublé ja porto cinc anys lluitant i em moriré i encara estaran els tres meublés al costat de casa.

Res més.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Carme Soler.

La Sra. Carme Soler (en nom propi)

Hola, bona nit. La nostra lluita com a veïns és el problema de l'ocupació de l'espai per part dels comerciants. Hi ha unes normatives municipals que, pel que sigui, la guàrdia urbana de torn, o el caporal que està per sobre, no les fa complir del tot. I, llavors, aquí és on estem nosaltres lluitant perquè això porta problemes realment als veïns. Jo, concretament, com a veïna del carrer Amargós, hi ha una senyora, una botiguera, que treu no un pòster, no, set, set ara hi ha. I si els deixeu, doncs, vuit o el que sigui.

Aquesta senyora, dit per ella, perquè jo l'he sentit, es pixa en la Guàrdia Urbana i fa el que li dona la gana.

Llavors, què passa, que els altres veïns que compleixen les normatives municipals, perquè la Guàrdia Urbana ha passat en el seu moment, bla-bla-bla, resulta que aquests compleixen el que els ha dit la Guàrdia Urbana i, llavors, ells mateixos entre ells diuen: «I com és que a aquesta senyora no li diuen res?» I llavors, què diuen, fan córrer pel barri que aquesta senyora «lo que debe hacer es untar a la Guardia Urbana». Llavors, a sobre, fan quedar malament a la Guàrdia Urbana, m'explico?, cosa que jo els defenso, perquè, per suposat, n'hi ha que ho fan molt bé i la feina del carrer, vull dir, vaja, val la pena valorar-la, no?

Llavors, no parlo només del carrer Amargós, sinó dels entorns també. O sigui que, si us plau, es facin complir les normatives municipals que no permeten l'ocupació de la majoria de coses, perquè un veí ho fa, l'altre no li diu res la Guàrdia Urbana, patapam, i així. El carrer Comtal també.

Després, llavors, hi ha lloc on treuen ja la taula, les cadires, un dia trauran i faran la migdiada allà, suposo. Llavors, sobretot, si us plau, que es facin complir les normatives municipals. No cal que em contesteu res, senzillament que ho facin i ja està, eh?

Llavors, jo el que sí que volia saber, si hi ha algú aquí dels serveis jurídics, això sí que és una pregunta, que m'agradaria saber però exactament quina normativa o quina llei municipal hi ha perquè una cosa és..., jo sé que la Guàrdia Urbana, primer, aconsella que ho treguin i després multa. Jo penso que hi ha gent que paguen la multa, no?, que els surt a compte. I vull saber quantes vegades han de multar un comerç per incomplir les normatives municipals perquè li tanquin la botiga. Si això existeix, a nivell municipal, li tanquin la botiga o no... Però no que ho faci una, dos o tres vegades, no, cents de vegades, perquè hi ha aquesta senyora que ho fa tres-cents seixanta-cinc vegades l'any, eh?, que incompleix les normatives municipals, i com diu ella, molt bé, es pixa en la Guàrdia Urbana.

Llavors, volia saber si està legislat i, llavors, quina llei, la llei del tal, del tal, número tal, tal, tal, o l'ordenança municipal de tal, tal, tal, eh?

Moltíssimes gràcies.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al regidor.

El regidor

Abans no ho he dit, que a vegades em veieu al telèfon, és perquè hi ha moltes coses que jo no sé i o el meu equip o algun dels tècnics em passa informació perquè us pugui contestar, no és que estigui fent altres coses, eh?

Carme i José, veiem, fem una reunió amb Guàrdia Urbana i amb Mossos, amb Districte, i veiem de quina manera us podem ajudar, perquè no tinc cap resposta per donar-vos. Però, en tot cas, ens trobem, seiem, veiem el que està passant, veiem les denúncies i tot això. I, a partir d'aquí, a veure com us podem ajudar, d'acord? Per tant, prenem nota per contactar amb vosaltres.

Juan Carlos, això de les pilones, diguem-ne, hi ha normatives d'accessibilitat que també s'han de complir, i és que els carrers han de tenir una amplada per la qual passen els cotxes i han de tenir unes amplades corresponents. Aleshores, en el vostre cas s'ha estudiat i no es poden posar pilones, perquè, si no, estarien incomplint la

normativa d'accessibilitat. En tot cas, ho repassem, ho tornem a mirar. Se t'ha contestat unes quantes vegades que no. I jo el que dic, doncs, des dels serveis tècnics, és que podem tornar a revisar a veure si es pot fer alguna cosa per poder-vos ajudar. Després contestes, d'acord?

Calixto, tenim prevista una intervenció a Joaquim Xirau. Podem parlar de l'arbrat en algun Consell de Barri i podem fer que vingui Parcs i Jardins i ens expliqui quins són els seus..., de quina manera treballa, quina és la manera, quina és la seva periodificació, perquè us ho expliqui. És una cosa que jo tampoc no sé, i també estarà bé que n'apregui. I, per tant, ho podríem fer en una sessió del Consell de Barri, per exemple. Ens anotem els carrers que ens dius.

I pel que fa a les tendes de llavors, des de fa mesos estem fent inspeccions i estem veient, doncs, de quina manera és millor, perquè algunes no sabem exactament què és el que estan venent i tot això, doncs, estem intentant fer inspeccions, conjuntament amb Salut Pública i altres. I, evidentment, bé, aquelles que tenen la porta oberta, siguin tendes de llavors o siguin sabateries, si la normativa no ho permet, el que hem de fer és anar a inspeccionar.

Això em porta una mica al que comentava la Carme. No hi ha cap llei que penalitzi en el sentit de tancar locals la reincidència, no existeix, d'acord? Nosaltres tenim capacitat administrativa i, aleshores, el que es fa és instar que ho facin bé. Normalment, al nostre pla d'inspeccions el que preveiem és..., la nostra intenció no és posar multes, sinó que és que allò que s'inspeccioni s'arregli. Normalment el que fem és anar primer a explicar-ho i després Guàrdia Urbana i Inspecció, perquè no és només Guàrdia Urbana, també són els inspectors de l'Ajuntament, van, veuen el que, i, aleshores, se'ls insta que ho arreglin. Si no ho arreglen, aleshores és quan hi ha la multa. I, a partir d'aquí, és multa rere multa, i multa rere multa i multa rere multa. Per tant, estem parlant d'una feina ingent que fan els inspectors i que fa la Guàrdia Urbana. A mi m'agradaria que les persones que regenten aquests negocis vinguessin també a consells de barri, vinguessin a audiències públiques i escoltessin algunes de les queixes de veïns i veïnes i de com se senten.

Paco, la zona de Robador i Salvador Seguí té una presència de la Guàrdia Urbana no diré constant, però diria que és la segona zona del districte en què més presència de Guàrdia Urbana hi ha. I jo entenc que s'està fent la seva feina. En tot cas, aquí també està la Guàrdia Urbana i estan Mossos d'Esquadra prenent nota per si hi hagués alguna cosa que s'hagués de modificar. Però la presència a Robador de Guàrdia Urbana és molta, eh?, és molta. El Miquel em diu que no. D'acord.

I pel que fa a les pixades dels gossos que dius, doncs, ho revisem i veiem si hem de posar cartelleria i parlem amb neteja també, si això que dius, que a nosaltres no ens havia arribat, que no es pot netejar..., en prenem nota i veiem què hem de fer. En tot cas, no són bunyols, tot i que està bé dir-li bunyols, és igual, és perquè els nens i les nenes juguin i gaudeixin, i penso que ho fan.

El **president** agraeix la intervenció del regidor i obre el torn de rèplica, d'un minut, per a les persones que en vulguin fer ús.

El Sr. José Molina

Molt breument. Ja ho heu comentat, nosaltres tenim també, espero, el contacte, us enviarem un correu i quedem ja. Només a mode de testimoni, o sigui, tot això són les denúncies presentades, tant a Mossos com a Guàrdia Urbana. Crec que ajudarà i

servirà al barri posar una càmera, una vigilància, en aquest punt concret del carrer de la Lluna amb Riera Alta.

Ja està. A partir d'aquí, tampoc..., ja està.

El Sr. Juan Carlos Garrido

Simplemente que en esa calle si ponen dos pilonas, pueden pasar los coches perfectamente. Es simplemente eso, porque no hay ningún problema.

El Sr. Calixto Sobrado

Bé, a veure, jo no dic que les tendes de llavors siguin legals o no legals, perquè això jo no ho sé; jo el que sé és que tu m'has dit que les tendes no podien tindre la porta oberta i amb música. D'acord. Doncs, si no poden tindre la porta oberta i amb música, doncs, multa i multa i multa, i en algun moment acabaran. Dic jo, perquè, si no, és que ja... Jo, si no, no entenc res. Perquè, bé, si una cosa tan fàcil com això, que tu diguis «no, és que s'ha de mirar si és legal o no és legal». D'acord, perfecte. Però oi que la porta ha d'estar tancada, doncs, la porta que es tanqui, i, si no, a pagar.

I, bé, després, l'altre dia –ja acabo–, la senyora Colau van fer un reportatge al periòdic sobre la seguretat als col·legis, em sembla que fa quinze dies o així, més o menys, i va parlar, bé, de la seguretat, de reduir la velocitat i tal, i fins i tot va parlar de fer algunes places davant de les escoles. Dic, home, mira, que bé, on tenia una plaça va fer un APROP, molt bé, viva la virgen.

El Sr. Francisco López

Això que m'has dit que cada dia hi ha molta vigilància, passa molta policia, tot això és mentida. Joestic cada dia al balcó i passen una vegada o dos, corrent al cotxe i adéu, si t'he vist no me'n recordo. Això és mentida.

Després, al carrer Robador, com es pot fer per poder treure les rates que hi ha al carrer Robador, tot el carrer Robador, juguen a futbol a la nit, les rates juguen a futbol a la nit allà. Té por la gent de baixar, i no són rates, són conills, així de grans, eh? Per això estic dient que cada vegada és pitjor; en comptes d'anar cap endavant, anem cap endarrere.

La Sra. Carme Soler

Res més; multa, multa i multa.

El **president** agraeix les intervencions i dona la paraula de nou al regidor.

El regidor

I m'he oblidat del Paco, això de les bosses d'escombraries que treuen en aquell local a la zona estreta, ho parlem amb ells, ens reunim amb ells i parlem amb ells per veure què és el que s'ha de fer.

I l'única manera, efectivament, és multa, multa i multa. I això també li dic al Calixto. El que passa és que les multes tenen l'efecte que tenen, depenent del tipus de negoci que sigui. Si és un negoci familiar i és un petit negoci, és una cosa; si és una multinacional, és una altra. I aquí sabem, doncs, les problemàtiques que hi ha.

I després, respecte que no hi ha presència a Robador, doncs, no, després et dono... Hi ha una patrulla cada dia i, a més a més, es fan allò que en diuen punts beta, que

són els punts en els quals van... Sabeu que la Guàrdia Urbana es va movent habitualment, però quan arriba a certs punts hi està una estona, que pot ser mitja hora, tres quarts, depenent de les necessitats que hi hagi. A Robador es fa en aquest. I fins i tot a vegades es fan rondes a peu. Però sí que hi ha patrulla cada dia. Si algun dia no hi és, ens ho dieu.

Ja està.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a Acció Raval.

El Sr. Juan Martin (en nom d'Acció Raval)

Bueno, seré rápido. En el último Consell de Barri que hubo, hice una pregunta donde se me contestó que no se sabía, que no lo sabía bien. La pregunta era que los pisos de protección oficial que están desocupados, porque se ha muerto el inquilino o por otras razones, por qué tardan tanto en ofrecer el piso a un nuevo inquilino, pueden ser meses, pueden ser años, incluso.

Y tengo una nueva pregunta en cuanto a estos pisos, nos gustaría saber, por parte de Acció Raval, si hay un seguimiento, si se sabe cuántos pisos de protección oficial hay ocupados que se esté vendiendo droga, ¿no?, que haya traficantes que estén vendiendo. Nos gustaría saber, ¿no?, qué estadística hay y, bueno, si se puede hacer algo o no. Pensamos que, habiendo una emergencia habitacional como hay, es..., no me lo puedo creer que se tarde tantísimo tiempo en ofrecer estos pisos vacíos a nuevos inquilinos. Dijiste que te enterarías; en aquel momento, no me supiste dar una respuesta, no lo sabías, no sé si te acordarás. Y, bueno, espero que te hayas enterado, ¿no?, o, no sé, que digas algo.

Nada más.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la Xarxa Veïnal, Comissió de Salut.

El Sr. Guillem Capdevila (en nom de la Xarxa Veïnal, Comissió de Salut)

Hola, bona tarda. L'altre dia, 24 de novembre, des de la Comissió de Xarxa Veïnal de Salut, vam coordinar tot un seguit d'entitats per fer una activitat a la plaça dels Àngels, als grups municipals us hem deixat la memòria de l'activitat, on recollíem les queixes, denúncies i propostes de coses a fer amb la plaça dels Àngels. Entenent la plaça dels Àngels com un primer punt on, per les necessitats que hi han al Raval, doncs, cal que tinguem més verd i cal que hi hagi un ús més participat i ciutadà de les places.

Aleshores, bé, us hem fet arribar això, el que demanem i el que volem saber és si es farà un procés participatiu per encarar la remodelació que s'haurà d'obrir amb els canvis que hi hauran d'haver a la plaça dels Àngels.

Gràcies.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a l'Associació de Veïns del Raval.

El Sr. Jorge Illes (en nom de l'Associació de Veïns del Raval)

Buenas tardes. Lo primero, desde la Asociación de Veïns del Raval, es sumarnos al duelo por las tres personas que tristemente han fallecido estos días. Y ya, puestos en lo mismo, vamos a hablar de otra persona también, una persona no conocida o poco conocida, que es la señora Josefa Montoya. Esta persona es la que tuvo el accidente, el día 25 del 11 del año pasado, con un patinete en la calle del Carmen y que tres días

después se murió. Y tiene el récord de ser la primera persona que se ha muerto por un patinete que la atropelló.

Claro, es una persona que sí que salió en prensa lo del patinete, pero es que, al final, es una persona más, es una vecina, humilde, muy sencilla, con sus ganas de vivir, con sus problemas de que no conoce el barrio en el que ha vivido toda la vida o que tampoco no conoce la sociedad porque no la entiende, se le escapa. Y aquí queríamos dos cosas. Una es ponerle cara, aquí tenemos una foto. Y esta foto, en principio, nos es..., bueno, a la asociación de vecinos nos da mucha nostalgia, porque esta foto se hizo en las fiestas del Raval de este año pasado, en el berenar dels avis, y el mimo que estaba actuando buscó una persona del público que quisiera subir, y esta persona subió, y entonces él hizo su acto y, entonces, empezaron a hablar. Bueno, nosotros no sabemos lo que allí dijeron ni dejaron de decir, pero lo que sí que pasó es una cosa muy curiosa: cuando se terminó esto, salieron, el mimo me vino buscando, que yo hacía las fotos, diciendo a ver si le podía pasar una foto. Y, después, dos días o tres después, vino la mujer a la asociación a ver si le podíamos pasar la foto; le hicimos unas copias, se las llevó y se fue muy contenta. Con esto quiero decir que era una persona con una vida por delante, podía quedarle más o menos, una persona con una cierta de esto..., y que es completamente desconocida. Pero se fue por algo que no tendría que haber pasado, lo tengamos en cuenta.

I ara, senyor president, li agrairia que féssim un minut de silenci per la Josefa, si és tan amable.

El **president** comunica que comencen el minut de silenci.

(Es fa un minut de silenci.)

El **president** els agraeix aquest minut de silenci per aquesta veïna.

El Sr. Jorge Illes

Moltes gràcies i que descansi en pau.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Salvador Soler.

El Sr. Salvador Soler (en nom propi)

Bona tarda. És sobre el tema de les escombraries, tant de recogida de servicios urbanos o de viària. El carrer Cermeño aquest estiu el van reformar, el carrer, entre Maquinista i Ginebra hi havien tres i tres contenidors. S'han ficat tots junts a meitat del carrer i, des de llavors, no sé si es renten una o dos vegades per setmana, els contenidors, no s'han rentat només que una vegada. La vegada que es va rentar, que vaig sortir jo, que és a la nit, els vaig dir: «¿Cómo es que no...? Nada más que echáis agua.» Dice: «No, es que los líquidos, pues, no los tenemos que poner. Estamos ahora en que se termina la contrata y, bueno...» Això, una.

La segona és la de viària; la de viària, les barredoras, que no treballen, no passen pels carrers, perquè no han passat en tot l'estiu per aquest carrer, el carrer Cermeño, que és un carrer molt ample que passen «crios», es pixen gossos, de tot, etcètera.

Llavors, vaig agafar un dels conductors, ja que tinc tracte molt amb ell..., digo: «Oye, ¿por qué no pasáis?» Dice: «Oye, mira, tenemos que salir, porque las máquinas están estropeadas, tenemos que hacer el paripé.» Així mateix, ho dic molt ben clar. I, bé, «viene el capacero, traigo yo otro capacero, yo me doy una vueltecita con el vehículo para hacer..., porque, bueno, también con que hacen recortes el Ayuntamiento...».

Dic, ho trobo molt bé que facin aquestes coses, no?, perquè, una cosa, si el 34 o el 36% del pressupost de Barcelona és per a les escombraries i s'estan retallant serveis i no se fan serveis, que no es controla res, fins on arribarem? Perquè els contenidors aquest estiu plens de mosques tots els dies. Ja dic, des que van fer les obres, no s'ha fet més que una vegada netejar i sense els líquids que s'han de ficar per desinfectar els contenidors. Igual que dic aquest carrer, són la majoria de tots els carrers. Els serveis estan passant de tot, i nosaltres estem pagant i les seves contractes són de tres mil i tants de milions, i surten de les nostres butxaques –surten de les nostres butxaques–, i no s'han de per què retallar els serveis, d'acord?

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Víctor Lluch.

El Sr. Víctor Lluch (en nom propi)

Bona nit. El tema que vull denunciar és que el servei de neteja nocturn, per un dir, o sigui que és Nou de Dulce-Sant Gil, passen a les quatre i mitges de la matinada, a dos quarts de cinc, i no hi ha qui pugui dormir, perquè et desperten, a més passen dos cops. I és un tema que comença, han començat el 2019, perquè anteriorment l'associació de veïns em van dir que eren aquí, a la plaça dels Àngels, i el van col·locar allà on visc jo. Llavors, és un tema de salut gairebé, perquè a aquella hora et despertes i no pots dormir més. Vull dir que... I es veu que potser la concessionària que li han de mantenir el servei o el que sigui..., i ens l'han col·locat allà. I això atempta la salut, realment.

Gràcies.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al regidor.

El regidor

Juan, sí, recordo la pregunta. Quan un pis públic queda buit pel motiu que sigui, aleshores, el que s'ha de fer és tota la paperassa administrativa per donar de baixa aquella cessió i, a partir d'aquí i en paral·lel, el que es fan són totes les obres d'arranjaments, de subministraments, de mobiliari... Per tant, hi ha una despesa de tornar-lo a posar al cent per cent, subministraments, mobiliari, el que s'hagi pogut fer malbé, pintar-lo una altra vegada perquè estigui en perfectes condicions per a la següent persona que entra. Posteriorment, el que ha de passar, una vegada s'ha arreglat tot això, que això, doncs, ho fa també l'Ajuntament, és oferir-lo a persones que poden ser beneficiàries, i aquestes persones poden acceptar-lo o poden no acceptar-lo, en funció, bé, dels seus gustos. I aquí el que passa sovint és que moltes persones no accepten el pis i, aleshores, s'ha d'anar a una segona, a una tercera, a una quarta, a una cinquena visita. Hi ha pisos, doncs, que passen moltes visites abans que algú ho accepta. I una vegada ho ha acceptat, torna una altra vegada tota la paperassa administrativa perquè pugui entrar, i després la persona ha de donar d'alta els serveis. Per tant, normalment, no anirà a viure fins que no tingui els serveis, i això fa que sovint es posposi molt de temps. Tu vas dir anys, a mi de l'IMHAB, de l'Institut Municipal d'Habitatge, m'asseguren que anys no, ara, que mesos sí, pot ser que mesos sí, eh? No tinc una mitjana, però sí que hi ha tota la necessitat de reparació, temes administratius, uns estan millor, d'altres estan pitjor, i després que s'acceptin.

Els pisos on es ven droga, tots, sigui de qui sigui la propietat, en principi, Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana van fent les seves investigacions ordinàries per acabar amb el tràfic de droga, i aquí s'està treballant independentment de qui és el propietari.

Guillem, coneixem el tema de l'activitat que vau fer a plaça dels Àngels aquell dissabte o diumenge i tirarem endavant un procés participatiu nosaltres també des d'aquí, des del Districte, per repensar la plaça a veure com ho podem fer i esperem que ho fem aquest any, d'acord? Si de cas, doncs, estem en contacte i ja ho anem veient, ho anirem anunciant a consells de barri i altres.

Jorge, doncs, moltes gràcies per portar-nos el record de la Josefa, realment tot un detall; moltes gràcies. A altres plenaris, doncs, també la intervenció de Junts per Catalunya l'havia recordat, i en altres moments també.

Salva, en principi, en neteja, que jo sàpiga, no es retalla, hi ha una contracta amb un pressupost i aquest pressupost és el que hi ha a ics anys... No, primer el Salva, després tu. I que jo sàpiga no hi ha retallades. El que sí que hi ha és distribució de recursos i modificació de recursos. Però, en tot cas, ens ho has comentat més d'una vegada, això ho remetem a Ecologia Urbana. Saps que es va licitar la nova contracta, que està en fase, doncs..., s'han presentat ja les empreses i ja estava en fase de taula de no sé exactament què, però que en un temps més o menys prudencial hi haurà una nova contracta. I el que dius del carrer Cermeño, si no es netegen els contenidors, doncs, s'han de netejar, i això ho posem en coneixement d'Ecologia Urbana perquè es faci.

I, Víctor, en el mandat passat vam modificar algunes de les rutes per on passen els camions, perquè està clar que hi ha certes hores, doncs, que la molèstia és evident. Aquest no el teníem registrat, l'anotem i parlem amb el responsable de neteja del Districte a veure com es pot fer, perquè, doncs, tota la ruta és un Tetris per arribar a netejar-ho tot, eh? Però, bé, mirem a veure què podem fer, o eliminar aquesta passada de dos quarts de cinc, si és que no és necessària o si molesta, o que vagi per un altre lloc, amb el que representarà, eh?, perquè hi haurà uns altres veïns... Però, bé, prenem nota per parlar-ho amb el responsable de neteja.

El **president** agraeix la intervenció del regidor i obre el torn de rèplica, d'un minut, per a les persones que en vulguin fer ús.

El Sr. Juan Martin

Sí, bueno, decir que voy a intentar hacer un listado, porque esto lo dicen los vecinos, el tiempo que tardan en ocupar estos pisos. Por otra parte, pienso que, si hay que pintarlos, hay que arreglarlos, el piso, y tal, hay muchos parados en el barrio, y que en vez de coger a una empresa, se puede utilizar a estos parados, que saldría más económico, incluso, para arreglar estos pisos, y que sería mucho más rápido. O sea, creo que no se puede tardar tanto en un piso que está vacío en ofrecerlo a otra persona que le hace falta, que es una emergencia.

Entonces, a ver, voy a intentar, de verdad, ¿eh?, hacer un listado de pisos el tiempo que llevan vacíos y que no se ocupan, no sé por qué, algo falla, creo que algo falla en la Administración. No es una cuestión de arreglos, algo está fallando ahí y me gustaría saber el que. No sé si tiene que ver con la expulsión de los vecinos, o no sé con lo que tiene que ver.

Gracias.

El Sr. Guillem Capdevila

Sí, només volia remarcar que en el tema aquest de la plaça va sortir a destacar tot el tema del soroll de la zona que, tot i que hi han uns sonòmetres i tal, està sempre per

sobre de les «medicions» que haurien de ser tolerades, l'ús intensiu dels skates sense complir les normatives ni acords als quals, fa uns mesos, es va arribar i van haver-hi tota una sèrie de xerrades i que no s'ha acomplert el que es va decidir. Després que hi han molt veïns que tenen queixes perquè a Joan Coromines, a tocar del MACBA, també es posen a fer de rapers i peleas de gallos, i aleshores donen durant molta estona problemes de soroll a darrere de Joaquín Costa, i que necessitem zones verdes i que, bé, està tot en plaça dura i que hem de trobar una solució.

Gràcies.

El Sr. Salvador Soler

Bé, quan deia això de la basura, ja no és que sigui al carrer Cermeño, és Barcelona en general, eh?, perquè també puc dir d'uns altres barris, de les quatre empreses, te les puc mencionar les quatre, tant Fomento, com CLD Sorigué, Urbaser i Cespa, que ara s'anirà a Ferrovial. Jo t'ho dic perquè Sorigué mateix, eh?, jo t'ho dic, per tapar-ho una miqueta totes elles, moltes vegades, jo treballo allí, soc delegat d'UGT, i t'ho dic ben clar, porto vint anys a l'empresa, i «este servicio lo ha anulado el Ayuntamiento». Si és veritat..., si és que no té la raó o no té raó l'Ajuntament, un dels dos se renta les mans, i nosaltres seguim pagant, i a sobre les taxes s'han apujat un 5,7%, retallant serveis, o vosaltres o les empreses, però s'estan retallant serveis i no s'estan fent els serveis. Com «barredors» que surten, han d'anar-hi tres persones i en van dues.

El de voluminosos van un conductor i dos operaris i va un conductor. Però els impostos, les taxes les han tornat a apujar, un 5,7%, i són tres mil i tants de milions que ha costat la nova contracta o que costarà. D'acord?

El Sr. Víctor Lluch

Sí, només que, amb tot, ara ens torni a passar com abans, anteriorment, a la una com a última hora. I només vull això, perquè passen les màquines tan grans i fan un soroll increïble.

Gràcies.

El **president** agraeix les intervencions i entén que no cal la resposta del regidor. Tot seguit, dona la paraula a l'Associació Illa RPR, el senyor Domenico. Constata que qui ha de parlar per Illa RPR no és el senyor Domenico.

El Sr. Francisco López (en nom de l'Associació Illa RPR)

No, però soc de l'Associació Illa RPR, Robador. A veure, volia parlar sobre la plaça Salvador Seguí. A veure si venen a recollir més xeringuilles, perquè cada vegada hi ha una quantitat de xeringuilles allà. L'altre dia el president nostre, hi havia un «crio» amb una xeringuilla a la mà, i tots els xavals que hi havia al costat seu rient, i va haver d'anar el president nostre corrent a treure la xeringuilla al «crio». A veure si passen més a treure les xeringuilles, perquè allò un..., ja us ho diré, és que cada dia, cada dia, hi ha una quantitat de xeringuilles allà que no donen l'abast d'agafar-les. Hi hauria d'haver un noi de l'Ajuntament o un que es cuidés d'estar les vint-i-quatre hores allà, posat allà, per treure les xeringuilles, perquè, si no, no acaba mai. Allà es clavaran un parell de xeringuilles alguns «crios». I això és contínuament, un dia i un altre dia i un altre dia. I l'altre dia el president nostre va haver d'agafar un xaval que portava la xeringuilla a la mà, i tots els xavals joves que hi havia allà s'estaven rient, i el president nostre va anar corrent a treure-li la xeringuilla perquè no se la clavés el «crio».

Res més.

El **president** comenta, amb to amable, que avui el senyor Francisco López ha fet trampa, perquè, com que a l'última Audiència va fer tres minuts de silenci, avui ha aprofitat per parlar dos cops. A continuació, dona la paraula a la senyora Dolors Font.

La Sra. Dolors Font (en nom de les comunitats de propietaris de Guàrdia, 5 i Notariat, 7)

Bona tarda. A veure la «xuleta». Primera, en els pressupostos que tingueu destineu una part a comprar ulleres als que estan al taulell al carrer Ramelleres. Vaig enviar una persona, perquè no podia venir a portar unes instàncies, que després les vaig portar jo, i li van dir que no li acceptàvem perquè eren fotocòpies. No, la meva impressora és una merdeta, però les firmes eren totes diferents, que eren meves. Per tant, que necessiten ulleres.

A veure, les obres del carrer..., dels serveis soterrats que ha dit el senyor regidor, no sé si es fan. Quan es va fer l'obra –ja fa dies– del carrer de Notariat, les cases són de Patrimoni i els cables dels meus amics de Telefónica van per la façana. Ja sé que amb Telefónica no hi ha res a fer, eh?, però us ho dic a veure si aconseguíu algun dia que ho soterrin. Aquesta una.

Vaig entrar una instància, que suposo que la teniu, per al senyor Coll i per al senyor regidor, del local 1 de Guàrdia, que el varen tapiar, el vàreu tapiar per un cànnabis il·legal, l'han tornat a obrir i ara està a lloguer, i l'Albert..., malament, que està per allà el carrer. Suposem que no és el propietari. Al 6, una botiga s'ha convertit en habitatge; teniu permís? Ho dic també en un escrit.

El president de Guàrdia no ha pogut venir perquè té el seu pare a l'hospital i em diu que al carrer Lancaster, les obres aquelles d'arranjament de les cases aquelles que estaven tan malament, que en la reunió del carrer Pintor Fortuny es va dir que era d'assentament, diuen per allà que d'assentament res, que s'estan fent les obres ja de remodelació i de rehabilitació i tal. Hi ha permís? No hi ha permís? En el diari que després us donaré ha sortit que l'edifici que tantes vegades els veïns han dit de Lancaster amb Nou de la Rambla, que és de protecció oficial, que hi ha pisos que es fan servir de pisos turístics i tal, a més a més, mira, una família que venia droga. I aquí, ara no porto les ulleres, però aquí diu «de protecció oficial, de l'INCASOL, el número 52 del carrer Nou de la Rambla, segons m'ha confirmat...». Els veïns ho han dit quantitat de vegades. Però, clar, si és la Generalitat, doncs, aquí estem: un cantó de la plaça Sant Jaume s'assabenta d'una cosa, però l'altre no s'assabenta. I així va, que ja us vaig dir en l'últim mandat quan s'acomiadava tothom, dic: «Per favor, escolteu el ciutadà. Ho podreu arreglar o no ho podreu arreglar, però, per favor, escolteu-lo.» Veig que la gent es queixa, escolteu-la i intenteu ajudar-los.

Bé, Notariat, el cànnabis del número 5, com està? Del número 7 us haig d'explicar que el cànnabis que hi va haver al número 7, vàrem denunciar una veïna i jo, quan el varen precintar la Guàrdia Civil, que l'havien rebentat, havien entrat i tal. Es va obrir un expedient, en el jutjat, que el mes de febrer de l'any passat ens van citar a declarar, l'advocada defensora estava malalta i no es va fer el judici. Ens van convocar per al dia 9 de desembre, hi vam anar, aquesta veïna i jo, i quan vam entrar, junt amb mossos d'esquadra i guàrdia urbana que hi havia allà vestits de paisà i tal, la jutgessa o la ujier, no sé qui dimoni era, van dir: «S'han «allanat» els acusats pagant la multa, i, apa, ja us en podeu anar tots cap a casa.» Ens vam quedar amb cara de pasta de moniato. Però els guàrdies urbans i els mossos d'esquadra, bé, va ser massa, eh?

Llavors, feu tot el que pugueu amb els cànnabis i tal, i amb tot el que passa, però tenim una justícia que és una punyetera merda.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Bernardo de Barros.

El Sr. Bernardo de Barros (en nom propi)

Bona nit a tothom. Antes de comenzar, buenas noches a todos, feliz año nuevo. Hoy quisiera recordar también la pérdida de Xavi Turull en la ciudad, ha sido un compañero mío de Ojos de Brujo y hoy su cuerpo está siendo velado. Las pérdidas familiares siempre son funestas. Así que mis condolencias y mis pésames desde acá a la familia de Xavi Turull, que ha sido compañero de trabajo.

En veritat no em faltaria la raó per estar empenyat presentar-me avui, no per les dues dècades de denúncies que pogués realitzar, sinó pels successos ocorreguts després de l'última reunió. És veritat també que això de treure focs pels queixals és cosa de dracs i no de cavallers, i els que hem fet campana mai posen l'olla grossa dintre de la petita i encara menys toquen el dos. Perquè dona compte d'històries la nostra memòria, de gent que ha bufat i fet ampolles davant dels pitjors escenaris. Aquesta gent de casa meva, de Barcelona, és la meva raó per parlar-vos avui amb molt a dir i amb poc temps, i amb responsabilitat i amb respecte per a tothom. Cal protegir la nostra ciutat i els nostres ciutadans, encara que s'hagin equivocat o ens equivoquem nosaltres mateixos, perquè lluitem braç a braç i tenim al costat companys, família, la nostra veritable raó.

Com que avui sobren cavalls i falten més cavallers als carrers, no vinc a confrontar, vinc a entregar idees alternatives, projectes, a cridar l'atenció, i vinc sobretot amb tothom a recolzar el nostre valor més entranyable, la nostra capacitat de diàleg, expansió i de sorprendre quan pensen que ja res pot passar.

Además de las casas de Haro y de Manrique de Lara, entre otras descritas y recogidas en archivos nacionales, parece ser soy la trigésima nona generación descendiente directa de Wilfredo I, el primer conde de Barcelona, mi bisabuelo que hablaba catalán, junto a otros históricos de una época de gloria, algunas veces tristemente articulada para campañas políticas. Voy a saltar dos párrafos. No, no los voy a saltar, no, en honor a mi familia. A estas figuras las reconozco únicamente por la fuerza que emana de cada latido del corazón que me mantiene vivo, porque así como la luz del sol es la continuidad de su existencia, viajando por el espacio infinito, también lo es la relación entre descendientes y ascendientes por generaciones existidas y a existir. Nosotros creamos, construimos y administramos para el mañana, para que la luz de nuestros ancestros siga iluminando a través de nuestros nietos para que nuestro futuro sea plácido. Así que, Barcelona, agenda, mi árbol genealógico ha sido compartido con eruditos, académicos, líderes religiosos, y hoy comienzo a compartirla con la institución municipal y nuestro pueblo de la ciudad vieja. He invitado al profesor Stefano Cingolani a liderar un grupo de pesquisas desde Barcelona y he compartido en Brasil con la Facultad de Historia de la Universidad Federal del Espíritu Santo...

El **president** li comunica que ja ha exhaurit els tres minuts d'intervenció.

El Sr. Bernardo de Barros (en nom propi)

Ok, vamos a volver a Brasil, vamos a conocer qué nos une..., més enllà d'Ibèria, tenim molt a descobrir, tenim molt a fer, tenim molt a conquistar, tenim molt a crear, i hem de treballar tothom junts. La meva postura serà sempre... Un moment. He esperat vint

anys per fer això. No me hace falta un pasaporte catalán para ser catalán, para expresar mi catalanidad. La he expresado durante veinte años en silencio en mi ciudad. Yo quiero que, a partir de este año, España baile la rumba de Barcelona, no porque somos una república, porque somos un pueblo cojonudo y eso se hace desde nuestro distrito, desde este sitio, donde todo comienza.

Con lo cual... Yo estoy nervioso, ¿eh?, y esto no me suele pasar. Yo he bailado para trece mil personas... Yo invito desde la ciudad vieja, el 23 de enero de 2020, a la actual y verdadera casa de Barcelona, nuestro Ayuntamiento de Barcelona, a participar de esta iniciativa privada haciéndola pública y asumiendo los roles que se esperan de nuestra institución municipal frente a las posibilidades brindadas para todos nosotros por quienes esperan de brazos abiertos nuestro abrazo e iniciativa.

El texto, con algunos fallos, es honesto, es muy serio, es la razón de mi existencia en vuestra ciudad. Mi familia ha esperado generaciones para entregar de vuelta un cacho de carne suya de este árbol. Yo no he venido a hacer política, yo he venido a bailar para mi gente. Yo quiero que mi gente ahora baile junta para construir un siglo XXI bonito.

Buen año nuevo...

El **president** li agraeix l'entusiasme i l'èmfasi de la seva intervenció, però li comunica que no pot continuar la seva intervenció, perquè cal cenyir-se al temps d'intervenció i ja s'ha excedit en més de quatre minuts.

El Sr. Bernardo de Barros (en nom propi)

Sí, sí, senyor president, si us plau... A leer bien el texto y a atender eso. Es muy en serio.

El **president** dona la paraula al senyor Joan Carles Gascon.

El Sr. Joan Carles Gascon (en nom propi)

Hola, bona tarda, jo soc el pesat del soroll de les terrasses i la restauració. Era per fer-vos la pregunta següent amb relació a l'anterior Audiència, que us vaig fer la demanda: què heu fet efectivament per poder solucionar aquest tema? Perquè, en principi, no ho sé, jo no us vaig dir més que el cartell dels horaris, però us vull obrir una mica els ulls. I seré al més pesat possible fins que poseu fil a l'agulla.

Per exemple, per què quan en carrers que són amples i «peatonals» no ubiqueu les terrasses al mig del carrer, lluny de les façanes? Per què no poseu tacòmetres sonors a les terrasses i a les entrades dels bars i restaurants i locals de nit? Per què no poseu això? Per controlar els sorolls nocturns. Per què no obligeu a fer servir carretons per muntar les terrasses i desmuntar-les, i que no hagin d'arrossegar les piles de taules i cadires pel carrer a les tantes de la matinada i bé...

Després, hi havia un altre tema, que se m'està anant, sobre això d'aquest tema de les terrasses, però que era important també. Però, bé, aviam. Bé, és igual.

Voldria saber què heu fet, quina solució podeu posar.

Ah, sí, una altra cosa: obligar a posar les persianes enrotllables que siguin automàtiques, perquè les que no són automàtiques foten unes estrebades a les tantes de la matinada, pujar, obrir, pujar i obrir, que són l'hòstia del soroll que foten. Si són

automàtiques, aniran totes a una velocitat constant i suau i no faran tant soroll. Això jo crec que seria bastant important.

Sobre aquest tema ja està.

Un altre tema, no sé si hi ha cap ordenació per als músics del carrer i artistes del carrer, no sé si hi ha cap ordenació, o horaris perquè puguin... Però jo crec que estaria bé que almenys poséssiu uns horaris que al migdia paressin i a partir d'una hora a la nit també paressin.

Després una altra cosa, han parlat aquí dels serveis, que estan molt malament, però qui controla els serveis vostres, que oferiu vosaltres? Qui és el que controla els vostres serveis que oferiu, neteja, seguretat, tots aquests temes perquè siguin realment efectius per al poble?

Gràcies.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Montse Rojas Soto.

La Sra. Montse Rojas Soto

Soy Montse Rojas Soto. Bueno, yo soy una vecina del barrio de la Barceloneta, ya me conocen. Vengo a hablar no solamente de mi barrio, sí vengo a hablar de tres plazas concretas: la plaza Medinaceli, que está hecha un asco, en la cual hay dos residencias de ancianos, que no pueden pasar a pasear; el Pou de la Figuera, desgraciadamente –no lo conozco–, pero está igual de mal; y el parque de la Catalana.

El parque de la Catalana, primero quiero decir una cosa antes de todo, nosotros tenemos un instituto que se llama Salvat-Papasseit, que este año ha sido el segundo año que ha ganado el premio al teatro, y tenemos instituto, pero está destrozado, o sea, no hay calefacción para los chavales, pero tenemos instituto. Bueno, cambiando de tema, felicitar a los chavales de mi barrio, porque lo están haciendo muy bien. Y decir que el parque de la Catalana, ¿tendremos que pedir permiso a los del pipicán para montar el CAP cuando el hospital quiera su terreno? Porque, entonces, vamos a empezar ya. El parque de la Catalana está hecho una porquería: hay agujeros, los de Parques y Jardines van una vez cada tres o cuatro meses, recortan el césped y paran, los setos que hay sirven para que señores o señoritas, por decirlo de alguna forma..., se ponen a hacer sus cositas, ¿vale?, y dejan sus papeles allí. Claro, si va un perro, lo saca, pero es que sale lleno de mierda. Eso, por un lado.

Al lado de la Fábrica del Sol hay indigentes, los quitan, pero ellos vuelven. Sabe mal, porque son indigentes, pero ahí no pueden estar, hay críos, se drogan, dejan las jeringuillas por allí en medio, hay ratas en las palmeras, hay ratas en los árboles... En la calle Andrea Doria faltan tres árboles, y cuando riegan la calle, donde faltan los árboles, se inunda de agua. ¿Qué pasa? Pasa un camión y mancha todas las tiendas que están al lado. Vamos a ver, seamos un poco sensatos. No os pido nada, porque, cada vez que os pido algo, no lo hacéis. Pues esta vez no os pido nada, hacer lo que os salga de las narices, porque es eso. Jordi, lo siento, porque te has quedado con una pelota muy gorda.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al regidor.

El regidor

Paco, hi ha recollida de xeringues durant tot el dia, s'han incrementat els educadors de salut, ara mateix n'hi ha vint-i-tres, comença la seva feina cada dia a dos quarts de

vuit, justament per la zona de Robador, i després hi ha diversos serveis municipals que són les que les recullen, tant Guàrdia Urbana com neteja i els mateixos educadors de salut. Per tant, n'hi ha, jo suposo que teniu el seu telèfon, si no el teniu, us el passem per si en algun moment hi ha conflicte o està passant alguna cosa, també els pugueu trucar.

Dolors, m'has dit moltes coses. Si Guàrdia, 1 torna a estar obert després d'haver tancat una cannàbica, entenc que és perquè el propietari ha demanat poder utilitzar de nou el seu local. Això ens acostuma a passar. Nosaltres el que fem és comprovar que, efectivament, és el propietari i després..., perquè el propietari que el tapiem el que vol és després tornar-ho a posar en lloguer. Per tant, quan passen uns mesos ens demana poder destapiar; comprovem que és el propietari, parlem amb ell, ens reunim amb ell, se li concedeix que destapiï, arregla el local i, després, el torna a posar en lloguer. I aquí el que hem de fer és controlar que no posi una altra vegada una cannàbica, i habitualment no és així, però haurem d'estar-hi al damunt.

Guàrdia, 6, una botiga convertida en habitatge, no ho sé, en prenem nota. A Notariat, 5, doncs, bé, s'està treballant, tant Mossos d'Esquadra com Guàrdia Urbana, inspectors, estem pendants d'ordre...; bé, s'ha de veure quan ens deixen entrar, però està en el llistat de les conegudes.

Bernardo, no sé què dir-te. Llegirem el teu text amb atenció i les propostes que ens fas al final. Veig algunes coses, parles d'indústries creatives, tenim una regidoria d'indústries creatives; parles de memòria històrica, tenim una regidoria de memòria democràtica, i parles d'agermanaments amb capitals més enllà de l'Atlàntic, si no m'equivoco, aquesta Mercè la ciutat convidada és Cuba. Bé, doncs, seguim treballant en aquesta línia i, en tot cas, ens llegim això i segur que ens anirem veient, o veient pel carrer, com ens vam veure en algun moment. No, l'Havana, clar; Cuba no és una ciutat, és l'Havana. Sí, sí, perdó.

Joan Carles, per la normativa de terrasses, les terrasses no han d'estar a la façana, sinó que les terrasses han de mantenir un metre i mig o un metre vuitanta; això és el que estem fent i em sembla que pràcticament a tot arreu de Ciutat Vella està així. Si hi ha alguna que no és així, no hi ha cap excepció, és que està malament. Podem revisar el que diu de l'obligatorietat dels carretons i que les persianes siguin automàtiques. A mi se'm fa difícil que aquesta normativa pugui tirar endavant, però, sincerament, no sé com s'ha de vehicular, i això també obligaria a despeses a botigues que ja existeixen, no ho sé. Respecte als músics de carrer, hi ha músics de carrer que tenen llicència de músics de carrer, i està regulat els horaris i els punts on es poden posar. Allà on tu vius, a Allada-Vermell, que jo sàpiga no hi ha cap punt d'aquests; per tant, els músics de carrer que hi ha són persones que toquen sense tenir llicència. I, en aquest cas, hi ha les actuacions de la Guàrdia Urbana, si és que són requerits. I, després, sobre qui controla els serveis municipals, doncs, en la nova contracta de neteja, per exemple, no serà la mateixa empresa, sinó que es farà directament des de l'Ajuntament, i hi ha controls de qualitat com n'hi ha en qualsevol administració pública. Qui controla el que fan els polítics, doncs, això, sou vosaltres, en la mesura que ho podeu fer, en una democràcia bastant imperfecta, però que és la que tenim.

Montse, no nos pides nada y que hagamos lo que nos dé la gana. Doncs, bé, el que intentarem fer és..., prenem nota del que ens diu del parc de la Catalana, s'està revisant, hem fet algunes rutes per tot el tema de la llum, millorar la llum. En el darrer Consell de Barri també va venir la gent de Gamar queixant-se d'algunes coses que passaven al voltant de la seva guingueta, també s'hi està treballant. I els arbres

d'Andrea Doria, doncs, en parlem. Del forat, jo sí que el conec i no dic res. I plaça Medinaceli, doncs, estem pendants també del projecte de la balconada.

El **president** agraeix la intervenció del regidor i obre el torn de rèplica, d'un minut, per a les persones que en vulguin fer ús.

La Sra. Dolors Font

Bé, de les obres de Lancaster no m'ha contestat re el senyor regidor.

El regidor

Concreta què m'estàs preguntant, perquè no ho he entès.

La Sra. Dolors Font

Quan vam estar a la reunió de Pintor Fortuny –que vostè no hi era, estirada d'orelles–, se'ns va dir que les obres que es feien allà, que es veien els puntals i tal, era per assegurar o per prevenir derrumbes de les cases que estaven, que des de les galeries de Guàrdia es veuen i des del solar aquell que està panxa enlaire també es veu, totes apuntalades i tal, i se'ns va dir que les feines que es feien llavors eren per assegurar l'edifici, que no hi haguessin derrumbes. Però em diuen que es continua treballant i que el que s'està fent no és assegurar, sinó que és ja fer les obres de rehabilitació. Això una.

En tocant a això de les botigues aquelles, de les dues, de l'1 i del 6, he entrat instància, quan sàpiguen el que, el senyor Coll o qui fos, que em contestin, eh?

I, sí, vaig dir a l'altra Audiència que, quan plou, i vaig trucar a Civisme, el carrer Pintor Fortuny, després de Notariat, que és Doctor Dou, allà, per travessar el pas de vianants, t'has de posar de peus a l'aigua perquè els embornals no traguin. No sé si està arreglat o no, amb aquestes pluges, jo no hi he passat. No ho sé. Més que re perquè se sàpiga. I aquí al carrer, baixant Ramelleres amb Elisabets...

El **president** constata que tot això és nou, que no és rèplica.

La Sra. Dolors Font

Bé, ells s'han passat i jo em passo també. Elisabets amb Ramelleres, també vaig dir-ho, però veig que no s'ha arreglat el clot d'aigua que es fa.

Els patinets del MACBA, al cementiri, com vaig dir fa una colla d'anys, i així no molestaran ningú.

El Sr. Joan Carles Gascon

Sí, només insistir en això de la ubicació de les terrasses, quan són carrers amples, jo ja entenc que sigui un metre i mig, però un metre i mig és estar tocant a la façana, i està tocant a la façana i, quan hi ha molt d'espai al mig del carrer, que es podria ubicar al mig del carrer, perquè tot el soroll anés cap amunt, i no ens mengéssim nosaltres, els que tenim a sota la terrassa, tot el soroll. Jo estic parlant d'això, l'ordenança ja ho sé, l'ordenança el que hi ha. Però és que..., una solució per al problema, dic. Exacte.

Després, això dels tacòmetres sonors amb controls de l'Administració, perquè si només es posen els tacòmetres sonors i no es controla, ja em diràs tu per a què val això. Jo crec que això és vital, perquè estem patint molt, molt, molt, en aquest tema, però molt. Perquè ara és una bassa d'oli comparat amb el que vindrà. Amb aquest

temporal i el fred, podem dormir, podem dir que podem dormir a les nits. Però a partir de les onze fins a la una, quarts de dues, perquè després per tancar, per plegar la terrassa, i pujar i pujar i baixar les persianes, les dues. Jo no vaig a dormir els caps de setmana fins a les dues, perquè sé que, si me'n vaig a dormir a les onze, no puc dormir fins a quarts de dues.

Simplement és això. Gràcies.

La Sra. Montse Rojas Soto

Hola. Antes no te he pedido nada, pero ahora sí que quiero pedirte una cosa. Quiero pedirte lavabos públicos, pero no de plástico, porque tanto en la «Repla» como en la Catalana, en la parte infantil, se ponen a cagar. Ayer estuvimos llamando a uno guarro y todo, y eso que no había niños. Pero, por favor, lavabos públicos, tanto en la «Repla» como en la Catalana. Porque los que vamos con el perro, aparte de recoger la porquería del perro, si tenemos ganas de ir al lavabo, o vamos al campo de futbol o van a urgencias o van al CAP, si está abierto.

Nada más.

El **president** agraeix les intervencions i dona la paraula de nou al regidor.

El regidor

Els clots d'aigua ho vas dir, no sé si s'han fet o no; en tot cas, ho repassem una altra vegada. Allà el que s'està fent és... Tota aquella zona ha estat durant més de dotze anys, no?, amb tota aquesta situació, es va aconseguir desencallar, fa cosa d'un parell d'anys, es va tirar a terra Lancaster, 22 i Lancaster, 24. Tot allò són unes promocions d'habitatge privades, tenen dos propietaris. I ara mateix les obres que s'estan fent, ara mateix, ja hi ha uns projectes presentats, s'està treballant amb aquests projectes també per part de Serveis Tècnics i per part d'Ecologia Urbana. I allà el que hi haurà serà, doncs, una edificació d'habitatge privat. Això és el que s'està fent ara mateix. Ah, carai, doncs, no t'entenc, Dolors, em sap greu. Espera un moment, espera. Sí, després m'ho expliquis, perquè no tinc el meu dia, no entenc... Després, amb un mapa, m'ho diu.

Joan Carles, no podem posar sonòmetres a tots els bars i a tots els locals. Vull dir, en tenim, n'hi ha al districte, serveixen per veure què és el que està passant, quins són els nivells de soroll, però no podem posar-los arreu. El que sí que es fa és que, quan hi ha inspeccions, es controla, i molts dels restaurants o dels bars que poden tenir música el que tenen són limitadors, que es paguen ells. Però nosaltres no podem posar sonòmetres a tot arreu.

I pel que fa a les terrasses de posar-les totes al mig, ho podem valorar o ho podem veure. No crec que la normativa digui que no. Ho podem veure. En principi, se'm fa estrany, però es pot mirar.

Montse, mola que me pidas cosas; a ver si lo hacemos. Lavabos públicos, vale, pues está muy bien que pidas lavabos públicos. Els que estem posant nosaltres, els que ja vam posar en el mandat passat, són sempre gratuïts, no són de pagament. I prenem nota dels de la «Repla» i els de la Catalana. Vemos..., a veure com es pot fer, valen bastants diners, perquè els que estem posant són d'aquests que són autorentables, que són segurs, que tenen alarmes... Són diners, els que tenim ja valen uns diners, però mirem a veure si en podem posar més i prenem nota d'això. Demanes un lavabo

a la «Repla». Vale. Sí, sí, entenc que és fix i que no de plàstic, sinó dels bons, dels autorentables.

En no haver-hi altres assumptes a tractar, el **president** agraeix l'assistència i la participació de tothom, i aixeca la sessió a les 20.44 h.

El/La secretari/a del Consell

Vist i plau
El president